

1983

JANA ARNS

A. Nervosa

Ons kind is bang voor suikerspinnen.
Het spiegelpaleis in haar hoofd is beslagen.
Zij is de schim binnen dit spookhuis.

Eten is hier hogere wiskunde
met rijstkorrels na de komma,
tafels gedekt met breuken.

Het model op de flatscreen juicht haar toe.
Samen snijden ze het brood van de korsten.
Lopen op eetstokjes over onaangeroerde borden.

Geen snoep in de gaatjes van haar tanden.
Zij is twaalf ribben,
aangelengd met water.

Gedicht uit Jana Arns, *De grote inking*, De Zeef, 2019.
Dit gedicht mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.